

Cum să mă orientez?

GHIDUL EXPORTATORILOR UE

INSTRUMENTE DE APĂRARE COMERCIALĂ
ANTIDUMPING, ANTISUBVENȚIE ȘI MĂSURI DE SALVGARDARE

Cuvânt înainte

**ALFREDO
BONET BAIGET**

*Secretarul de
stat spaniol
pentru comerț*

S-a înregistrat o creștere remarcabilă a utilizării instrumentelor de apărare comercială de către țările terțe de la începutul crizei economice, atât în sensul inițierii de noi investigații, cât și ca număr de măsuri adoptate. Deși utilizarea acestor instrumente este legitimă, ele trebuie aplicate în conformitate cu dispozițiile OMC.

Totuși, în contextul actual, standardele OMC au fost frecvent ignorate, iar într-un număr tot mai mare de cazuri s-au observat standarde necorespunzătoare la inițierea și în timpul investigației. Folosirea nediscriminatorie a măsurilor de salvagardare are, de asemenea, o importanță deosebită, deoarece acest instrument nu combate practici neloiale, ci împiedică pătrunderea exporturilor de orice proveniență pe piețele interne.

Uniunea Europeană, cel mai mare exportator din lume, a fost afectată negativ de aceste măsuri. Societățile comerciale din UE întâmpină tot mai multe dificultăți în a avea acces pe piețele țărilor terțe, care sunt uneori închise *de facto* datorită punerii în aplicare a acestor măsuri.

Îmbunătățirea accesului firmelor europene pe piața din țările terțe a fost una dintre principalele priorități ale Președinției Spaniei în domeniul politicii comerciale. Multe societăți comerciale din UE, în special IMM-uri, nu au cunoștință de existența instrumentelor de apărare comercială și de modalitățile prin care acestea își pot păstra dreptul de a concura pe piețele țărilor terțe.

Președinția Spaniei a decis să promoveze publicarea acestui ghid pentru a ajuta societățile exportatoare din UE să facă față acțiunilor de apărare comercială inițiate de țările terțe. Am încrederea că acesta va fi un instrument util și valoros pentru firmele UE implicate în aceste proceduri.

Doresc să mulțumesc serviciilor Comisiei pentru munca asiduă depusă în elaborarea acestui ghid, precum și statelor membre ale UE și părților interesate care au participat activ la această inițiativă prin împărtășirea experienței lor și furnizarea contribuțiilor necesare.

**KAREL
DE GUCHT***Comisarul UE
pentru comerț*

Într-o economie globalizată, societățile comerciale din UE trebuie să concureze pe piețele interne, precum și pe piețe din străinătate. De aceea, multe din eforturile actuale ale Comisiei sunt centrate pe crearea de noi oportunități pentru exportatorii

din UE, garantând că aceștia pot să concureze și să își desfășoare activitatea pe piețele externe în condiții echitabile. Acest lucru este și mai important în contextul actualei crize economice. Aceasta a consolidat importanța normelor internaționale în cadrul sistemului comercial global. Spre deosebire de alții, UE a rezistat tentației de a introduce măsuri protecționiste sau de a utiliza instrumente de apărare comercială pentru a închide piețe, în special în economiile emergente aflate în cea mai rapidă creștere.

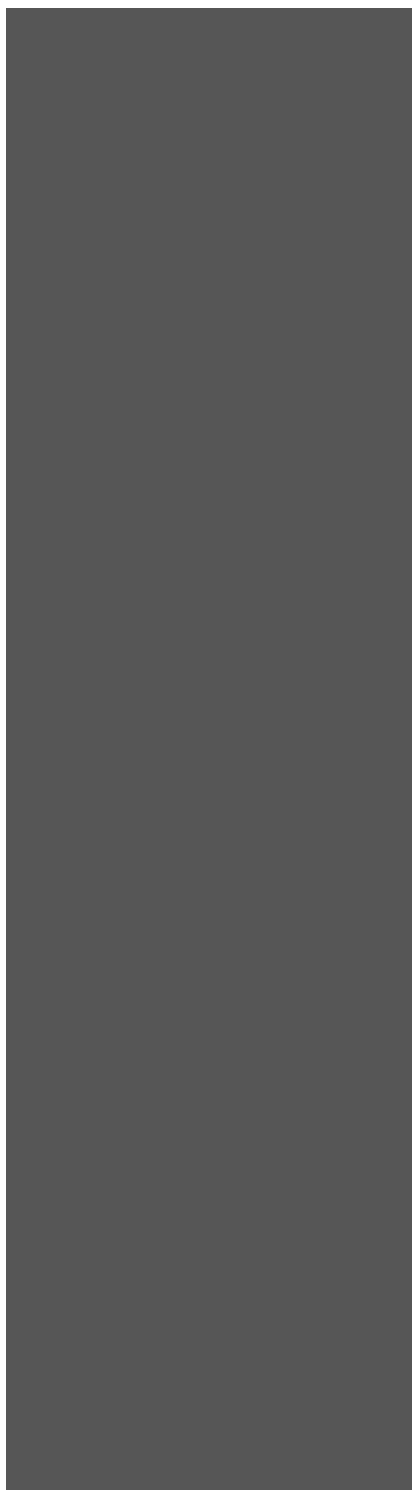
Totuși, instrumentele de apărare comercială fac parte din normele OMC. Ele fac parte dintr-o mai amplă înțelegere cu cetățenii noștri a faptului că piețele deschise aduc, în general, oportunități, cu condiția ca acestea să fie susținute de norme care să garanteze că activitatea comercială se desfășoară pe un teren echitabil. Când sunt aplicate corect, normele comerciale asigură că toți partenerii comerciali pot concura pe baza avantajelor lor comparative și că cetățenii și societatea au de câștigat. Aceasta înseamnă că toate țările ar trebui să fie capabile să acționeze împotriva practicilor comerciale neloiale. Dar aceste acțiuni trebuie să aibă loc într-un cadru juridic clar și transparent; un cadru care oferă garanții că normele nu sunt expuse presiunilor protecționiste sau influenței politice. Acesta este modul în care UE abordează

apărarea comercială. Este ceea ce așteptăm și din partea partenerilor noștri de afaceri din întreaga lume.

Desigur, o mare parte din povara acestor investigații revine mediului de afaceri în sine – indiferent dacă investigația este lansată de UE sau de o țară terță. Sunteți invitați să cooperați în privința unor anchete adesea foarte tehnice și detaliate și în care vă lipsește uneori expertiza și experiența tehnică și juridică necesară. Aceasta este o provocare deosebită pentru IMM-uri. Comisia Europeană este conștientă de această povară atunci când își desfășoară propriile investigații. De asemenea, este conștientă de faptul că folosirea de către țările terțe a instrumentelor de apărare comercială plasează o povară similară asupra societăților dumneavoastră.

Prin urmare, acest ghid oferă un instrument util care vă ajută să vă orientați în lumea apărării comerciale.

Ghidul vine în completarea consultanței și expertizei care sunt deja disponibile din diferite surse și poate ajuta societățile din UE în cazul în care acestea sunt supuse unei investigații în materie de apărare comercială lansate de unul dintre partenerii noștri comerciali.

Cuprins

Introducere

Capitolul 1: Dumping, subvenții, măsuri de salvagardare: principii de bază

- Ce este dumpingul?
- Ce este o subvenție?
- Ce este o măsură de salvagardare?
- Care sunt condițiile pentru instituirea de măsuri?
- Care este cadrul juridic?
- Ce tipuri de măsuri pot fi instituite?

Capitolul 2: Investigația

- Din ce motive este inițiată o investigație?
- De ce o investigație?
- Cum sunt informat în legătură cu o investigație?
- Ar trebui să particip la investigație?
- Pe cine ar trebui să contactez?
- Care sunt principalele etape ale unei investigații?

Capitolul 3: Drepturile și obligațiile exportatorilor

- Care sunt drepturile mele?
- 1. Dreptul de a prezenta informații
- 2. Dreptul de a avea acces la informații și de a transmite observații pe marginea acestora
- 3. Dreptul de a fi audiat
- Care sunt obligațiile mele?
- 1. Înregistrarea
- 2. Respectarea termenelor-limită
- 3. Cooperarea adecvată

Capitolul 4: Sunt vizat de o procedură și, dacă da, în ce măsură?

Capitolul 5: Cum decid să cooperez?

- Care sunt „beneficiile” cooperării?
- Care sunt „costurile” cooperării?
- Care sunt consecințele necooperării?
- Cum decid să cooperez?
- Trebuie să cooperez într-un caz de salvagardare?

Capitolul 6: Care este rolul celorlalte părți?

- Care este rolul Comisiei Europene?
- Care este rolul administrației statelor membre?
- Care este rolul ambasadelor și delegațiilor UE din țara care desfășoară investigația?
- Care este rolul asociației UE al cărei membru sunt?
- Care este rolul clienților mei din țara care desfășoară investigația?
- Care este rolul societăților mele afiliate?

Capitolul 7: Au fost impuse măsuri, ce opțiuni am?

- Reexaminarea măsurilor
- Contestarea în instanță a măsurilor

4

6

6

6

7

7

8

8

9

9

9

9

9

10

10

12

12

12

14

15

16

16

16

16

18

19

19

19

19

20

20

21

21

22

23

23

23

23

24

24

25

Introducere

Odată cu globalizarea tot mai accentuată a comerțului, întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piețe externe trebuie să țină cont de obligația lor de a respecta normele comerciale internaționale. Aceasta nu este întotdeauna o sarcină ușoară.

Deși tendința generală în zilele noastre este de a înlătura obstacolele din calea comerțului, sistemul comercial internațional permite țărilor să introducă măsuri restrictive pentru a face față unor situații cu totul specifice. Aceste măsuri sunt numite măsuri de apărare comercială sau instrumente de apărare comercială și sunt permise doar în condiții stricte.

Există trei instrumente de apărare comercială (IAC): instrumentul antidumping, instrumentul antisubvenție și instrumentul de salvagardare. În timp ce primele două instrumente acționează împotriva practicilor comerciale neloiale în cazurile în care importurile sunt efectuate în condiții care pot fi acționate în instanță conform normelor comerciale internaționale, obiectivul celui din urmă este de a acorda timp industriei din țara importatoare să se adapteze la o creștere semnificativă a importurilor.

În cazul în care concurenții dumneavoastră de pe piețele externe susțin fie că exporturile dumneavoastră fac obiectul unui dumping pe piața respectivă, fie că exporturile dumneavoastră sunt subvenționate, fie că aceștia trebuie să facă față unei creșteri considerabile a importurilor, ceea ce este dăunător pentru afacerea lor, aceștia pot cere autorităților naționale să introducă măsuri de apărare comercială pentru a remedia situația. Acest lucru poate avea, la rândul său, un impact asupra situației dumneavoastră deoarece puteți fi supuși unei investigații de lungă durată efectuată de autoritățile naționale ale țării importatoare și, eventual, va trebui să vă confrunțați cu măsuri (sub forma unor taxe sau contingente suplimentare) asupra exporturilor dumneavoastră viitoare în țara respectivă.

Acest ghid vă va ajuta să înțelegeți mai bine principalele noțiuni de apărare comercială și vă va oferi recomandări despre cum să faceți față investigațiilor de apărare comercială.

MAX GROSS 20320kg
TARA 7050kg
MAX NET 13270kg

MAX GROSS 20320kg
TARA 7050kg
MAX NET 13270kg

Capitolul 1

Dumping, subvenții, măsuri de salvagardare: principii de bază

CE ESTE DUMPINGUL?

O societate comercială practică dumpingul dacă exportă un produs la un preț mai mic decât „valoarea sa normală”. Valoarea normală a unui produs este considerată a fi prețul produsului atunci când este vândut pe piața internă sau costul său de producție.

O **măsură antidumping** – de obicei, sub forma unei taxe – este aplicată pentru a contracara efectele dăunătoare ale importurilor care fac obiectul dumpingului și pentru a restabili concurența loială. Măsura se bazează pe marja de dumping, care constă într-o comparație între prețul de export și valoarea normală. Această comparație este efectuată pentru tipuri de produse identice sau comparabile. Aceasta poate fi ajustată pentru a ține cont de diferențele care afectează comparabilitatea prețurilor, precum diferențe în ceea ce privește condițiile și termenii de vânzare, nivelurile comerciale, caracteristicile fizice etc. pentru a asigura o comparație corectă.

Ce trebuie să fac dacă nu practic dumpingul?

Măsurile antidumping sunt instituite la nivelul întregii țări, respectiv, acestea afectează toate exporturile produsului aflat sub investigație din una sau mai multe țări. Prin urmare, chiar dacă societatea dumneavoastră nu exportă la prețuri de dumping, ea trebuie să coopereze în cadrul procedurii pentru a demonstra că într-adevăr așa stau lucrurile. În acest caz, societatea ar fi apoi exonerată.

Ce este dumpingul?

Preț intern = 120

Preț de export = 100
Marjă de dumping = 20

CE ESTE O SUBVENȚIE?

Subvenția reprezintă o contribuție financiară din partea unui guvern sau a unui organism public care conferă un beneficiu destinatarului. O contribuție financiară poate lua diverse forme, precum credite nerambursabile, împrumuturi, credite fiscale sau bunuri sau servicii furnizate de guvern.

Un beneficiu este conferit dacă oricare dintre aceste contribuții sunt oferite în condiții mai favorabile decât cele disponibile pe piață. De exemplu, dacă un guvern furnizează electricitate sub prețul pieței sau cumpără un produs la un preț peste valoarea lui de piață.

Subvențiile împotriva cărora se poate acționa, așa-numitele subvenții care fac obiectul unor măsuri compensatorii, sunt subvenții specifice unei societăți comerciale sau unui sector.

O **măsură antisubvenție** (denumită și măsură compensatorie) – de obicei, sub forma unei taxe – este aplicată pentru a contracara efectele dăunătoare ale importurilor subvenționate și pentru a restabili concurența loială. Ea trebuie deci să corespundă diferenței dintre un preț de export subvenționat și un preț de export nesubvenționat.

Subvenția este o contribuție financiară din partea unui guvern sau a unui organism public care conferă un beneficiu destinatarului.

CE ESTE O MĂSURĂ DE SALVGARDARE?

Măsurile de salvagardare pot fi introduse atunci când o industrie este afectată negativ de o creștere neprevăzută, accentuată și bruscă a importurilor. Obiectivul măsurilor de salvagardare este de a acorda temporar industriei un moment de respiro pentru a reduce presiunea importurilor, în vederea operării ajustărilor necesare. Măsurile de salvagardare sunt întotdeauna însoțite de o obligație de restructurare.

Dacă măsurile antidumping și antisubvenție sunt luate împotriva unor anumite țări (iar exportatorilor li se impune o taxă individuală în funcție de situația proprie, în măsura în care cooperează), măsurile de salvagardare se aplică importurilor din toate țările. Cu alte cuvinte, ele se aplică tuturor importurilor indiferent de sursa lor și aceeași măsură este aplicată fiecărui exportator.

Prin urmare, procedura de salvagardare diferă de procedurile antidumping și antisubvenție sub mai multe aspecte (a se vedea **capitolul II**).

Spre deosebire de instrumentele antidumping și antisubvenție, măsurile de salvagardare nu sunt centrate pe cât de echitabil este sau nu comerțul. Prin urmare, condițiile juridice pentru instituirea măsurilor sunt mai stricte (nivelul de prejudiciere).

Ce este prejudiciul?

O industrie suferă un prejudiciu atunci când există o deteriorare a situației sale economice.

Prejudiciul este măsurat printr-o examinare obiectivă a tuturor factorilor economici relevanți, precum producția, vânzările, cota de piață, profiturile, productivitatea, capacitățile de producție, gradul de utilizare al capacităților de producție etc. Această listă nu este exhaustivă.

Menționăm că, în cazul măsurilor de salvagardare, trebuie identificat un prejudiciu grav. Acesta este un nivel de prejudiciere mai ridicat decât prejudiciul material necesar în cazul procedurilor antidumping și antisubvenție.

CARE SUNT CONDIȚIILE PENTRU INSTITUIREA DE MĂSURI?

Prima condiție pentru a impune măsuri este de a stabili dacă **importurile fac obiectul dumpingului** (antidumping), **dacă sunt subvenționate** (antisubvenție) **sau dacă a avut loc o creștere accentuată a importurilor** (măsuri de salvagardare). Există totuși cerințe suplimentare: trebuie stabilit, de asemenea, dacă aceste importuri au avut un impact negativ asupra situației economice a industriei interne, respectiv, dacă există un prejudiciu. Cu alte cuvinte, autoritățile de investigație trebuie să demonstreze că există o **relație de cauzalitate** între importuri și **prejudiciu**.

Testul interesului public: țările pot decide să aplice măsuri doar dacă s-a demonstrat că acestea nu vor fi împotriva interesului public general, respectiv, că măsurile nu vor produce un prejudiciu mai mare economiei în ansamblul ei decât beneficiul adus industriei interne care suferă din cauza importurilor. Prin urmare, interesele utilizatorilor industriali ai importurilor, ale importatorilor și ale consumatorilor trebuie luate în considerare.

Ce este cauzalitatea?

Trebuie să se demonstreze că importurile în cauză au produs un prejudiciu industriei interne. Aceasta ar fi, de obicei, situația în care evenimentele au loc simultan, de exemplu, creșterea importurilor și scăderea vânzărilor/producției industriei interne.

Foarte adesea, alți factori în afară de importuri aduc, de asemenea, prejudicii industriei interne. Trebuie să se demonstreze că nu aceștia sunt principala cauză a prejudiciului. Acești factori ar putea fi prețurile și volumul importurilor care nu fac obiectul dumpingului/subvențiilor, contracția cererii, modificările modelului comercial sau progresele tehnologice.

În concluzie, pot fi impuse măsuri doar dacă sunt îndeplinite trei cerințe: (i) existența dumpingului/subvenționării/creșterii bruște a importurilor, (ii) o industrie internă care suferă un prejudiciu și (iii) existența unei legături de cauzalitate care dovedește că prejudiciul este cauzat de importuri și nu de alți factori.

CARE ESTE CADRUL JURIDIC?

Fiecare țară care folosește instrumente de apărare comercială are o lege specifică în care sunt prevăzute detaliile și condițiile de aplicare a măsurilor în legislația sa internă.

Pentru **membrii OMC**, aceste legi trebuie să respecte cel puțin cerințele OMC. Legislația națională poate totuși depăși dispozițiile OMC, respectiv, prin fixarea unei ștachete mai înalte pentru aplicarea măsurilor decât cea prevăzută la nivelul OMC. Membrii OMC au obligația

de a notifica legile interne (și orice modificare adusă acestora) autorităților OMC relevante. Aceste legi pot fi găsite prin intermediul motorului de căutare al paginii de internet a OMC (a se vedea anexa).

Legislația OMC relevantă este prezentată de Acordul de punere în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (acordul antidumping al OMC), Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii și Acordul privind măsurile de salvagardare.

Statele care nu sunt membre OMC nu sunt obligate să respecte standardele OMC. Totuși, în mod normal, legislația lor națională este inspirată din principiile OMC și adesea nu există diferențe majore.

În plus, dispoziții specifice cu privire la utilizarea instrumentelor de apărare comercială pot fi incluse în acorduri bilaterale încheiate între UE și țara care aplică sau intenționează să aplice măsuri. Aceste obligații bilaterale trebuie, de asemenea, îndeplinite.

Un rezumat al principalelor caracteristici ale legislației interne a țărilor care recurg mai des la instrumente de apărare comercială este disponibil pe pagina de internet a Comisiei Europene (a se vedea anexa). Textul integral al legislației interne a fiecărui membru OMC este disponibil pe pagina de internet a OMC (a se vedea anexa).

CE TIPURI DE MĂSURI POT FI INSTITUITE?

Măsurile **ANTIDUMPING ȘI ANTISUBVENȚIE** sunt, în mod normal, instituite pe o perioadă de cinci ani cu posibilitatea prelungirii acestora în baza unei investigații de re-examinare pe o perioadă/perioade suplimentară(e) de cinci ani. Măsuri antidumping și antisubvenție provizorii pot fi impuse nu mai devreme de 60 de zile de la inițierea unei investigații. Aceste măsuri provizorii pot fi impuse pe o perioadă maximă de 4 luni în cazul măsurilor antisubvenție și de 6 luni în cazul măsurilor antidumping.

Măsurile iau de obicei forma unei taxe *ad valorem*, respectiv, o taxă calculată la valoarea facturii, *de exemplu, 15%*, dar ar putea fi, de asemenea, *o taxă specifică*,

respectiv, o taxă calculată în funcție de alt parametru decât valoarea, cum ar fi greutatea, **de exemplu, 15 \$ pe tonă**. Angajamentele de preț sunt, de asemenea, posibile (a se vedea mai jos). Taxele sunt achitate de importator în țara care a impus măsurile și sunt colectate de autoritățile vamale naționale.

Exportatorilor care au cooperat în mod corespunzător cu autoritatea de investigare trebuie să li se impună un nivel al taxei care să reflecte propria situație. Exportatorii necooperanți vor suporta o taxă reziduală care este, în mod normal, mai mare decât cea impusă părților cooperante. Este așadar în interesul exportatorilor să coopereze.

Taxele pot fi echivalente cu nivelul marjei de dumping calculate sau cu valoarea subvenției constatate. Anumite țări oferă, de asemenea, posibilitatea de a limita nivelul taxei la nivelul minim necesar pentru a compensa prejudiciul. Această metodologie este denumită **regula taxei celei mai mici**. Nivelul unei măsuri poate totuși să nu depășească niciodată marja de dumping sau valoarea totală a subvenției.

Măsurile de **SALVGARDARE** pot fi impuse pe o perioadă de 4 ani cu posibilitatea prelungirii acestora până la maximum 8 ani în total (a se vedea **capitolul VII**). În marea majoritate a cazurilor, măsurile sunt totuși impuse pe o perioadă de trei ani.

Aceste măsuri pot fi impuse ca urmare a unei creșteri semnificative a importurilor și pot lua forma unor taxe sau a unei limitări a volumului importurilor. Restricțiile de volum pot consta fie într-un contingent, fie într-un contingent tarifar. În cazul unui contingent, nu sunt posibile importuri peste un anumit volum, în timp ce în cazul unui contingent tarifar, importurile care depășesc această limită sunt în continuare posibile, dar fac obiectul unei taxe suplimentare. Măsuri de salvagardare provizorii pot fi impuse în același timp cu inițierea investigației. Aceste măsuri provizorii pot lua doar forma unei taxe.

Angajamentele de preț: o soluție alternativă?

În cadrul procedurilor antidumping și antisubvenție, un exportator poate oferi un angajament de preț în loc de a plăti o taxă antidumping sau antisubvenție.

Printr-un angajament de preț, exportatorul convine să exporte produsul aflat sub investigație peste o anumită limită de preț, respectiv, la prețuri care nu fac obiectul dumpingului sau subvențiilor. Când prețurile de export depășesc acest prag, produsele societății respective sunt scutite de taxele care ar fi, în mod normal, percepute la importarea acestora. Acest lucru face, desigur, obiectul anumitor condiții, incluzând, de obicei, o monitorizare strictă de către autoritățile țării importatoare și uneori raportarea regulată a prețurilor de export și a procedurilor de verificare.

O societate comercială dispusă să ofere un angajament de preț trebuie să contacteze autoritățile de investigare.

Capitolul 2

Investigația

DIN CE MOTIVE ESTE ÎNȚIATĂ O INVESTIGAȚIE?

Investigațiile de apărare comercială sunt inițiate fie în urma unei reclamații din partea unei industrii, fie la inițiativa unei autorități de investigare. În funcție de instrument, o investigație poate fi inițiată când există dovezi referitoare la (i) dumping, subvenționare sau o creștere semnificativă a importurilor, (ii) un prejudiciu cauzat unei industrii interne și (iii) o legătură de cauzalitate între prejudiciu și importurile în cauză. În marea majoritate a cazurilor, investigația se bazează pe o reclamație depusă de unul sau mai mulți producători interni. Menționăm că, prin lege, reclamantii trebuie să reprezinte o proporție însemnată din producția internă. Fiecare parte interesată are dreptul de a obține o „versiune publică” a acestei reclamații (respectiv, o versiune din care toate datele confidențiale au fost eliminate). Consultați, de asemenea, **capitolul III.2**.

DE CE O INVESTIGAȚIE?

Odată ce autoritățile au analizat reclamația și s-au convins că există suficiente dovezi, acestea vor decide să inițieze o investigație. Scopul investigației este de a colecta informații pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile juridice de instituire a măsurilor și de a stabili nivelul măsurilor. Nu toate investigațiile conduc inevitabil la aplicarea de măsuri. Investigația poate indica, de fapt, că măsurile nu sunt justificate.

CUM SUNT INFORMAT ÎN LEGĂTURĂ CU O INVESTIGAȚIE?

O țară care inițiază o investigație trebuie să publice un avis, așa-numitul avis de inițiere, în monitorul său oficial național. De asemenea, țara respectivă trebuie să informeze autoritățile din țările vizate de investigație. În mod normal, toți producătorii-exportatori cunoscuți de autoritățile de investigare sunt, de asemenea, informați în mod direct.

De fiecare dată când Comisia Europeană este anunțată de inițierea unei investigații, aceasta informează imediat reprezentanții statelor membre, cerându-le să transmită informațiile părților în cauză. Comisia Europeană încearcă, de asemenea, să contacteze asociațiile UE care reprezintă industria responsabilă pentru fabricarea produsului aflat sub investigație cu scopul de a le alerta, de a le oferi informațiile relevante și de a le cere să își contacteze membrii. Comisia Europeană face, de asemenea, publice investigațiile în curs pe pagina sa de internet.

Producătorii-exportatori sunt astfel fie informați în mod direct de către autoritățile de investigare, fie sunt anunțați în legătură cu o investigație de către statul membru respectiv sau asociația UE relevantă. În multe cazuri, producătorii pot afla, de asemenea, despre o inițiere prin intermediul contactelor lor profesionale uzuale, de exemplu, de la clienții lor, deoarece aceste informații se răspândesc rapid, de obicei.

Ce ar trebui să fac atunci când sunt informat în legătură cu o investigație?

Dacă doriți să vă păstrați drepturile în cadrul investigației, trebuie să vă înregistrați imediat ca parte interesată, contactând autoritățile de investigare.

AR TREBUI SĂ PARTICIP LA INVESTIGAȚIE?

Pentru a obține cel mai bun rezultat posibil, se recomandă să cooperați cu autoritățile de investigare și să prezentați informațiile solicitate. **În cadrul unei investigații antidumping sau antisubvenție, societăților care cooperează pe deplin li se va impune o taxă individuală care să reflecte situația lor, taxă care va fi, în mod normal, mai mică decât taxa impusă societăților care nu au cooperat.** Vă rugăm să consultați **capitolul V** pentru mai multe detalii.

PE CINE AR TREBUI SĂ CONTACTEZ?

Dacă societatea dumneavoastră este vizată de o investigație sau are anumite întrebări, **vă recomandăm să vă contactați asociația națională și/sau europeană** care este, de obicei, informată și familiarizată cu aceste proceduri. Puteți, de asemenea, contacta administrația națională pentru a obține consiliere adecvată și o evaluare a procedurilor.

Pentru a primi toate informațiile relevante (precum avizul de inițiere, chestionare) și pentru a respecta toate termenele-limită, vă rugăm să contactați direct autoritățile de investigație în cauză. Este important să vă „faceți cunoscuți” acestor autorități și să vă înregistrați ca parte interesată în cadrul investigației. Aceasta este adesea o cerință preliminară pentru a vă putea exercita drepturile de apărare.

În plus, Comisia Europeană monitorizează activ acțiunile de apărare comercială întreprinse de țările care nu sunt membre ale Uniunii Europene. Deși Comisia Europeană nu poate reprezenta în mod legal producătorii UE în aceste investigații, aceasta a acumulat cunoștințe tehnice și o vastă experiență în ceea ce privește utilizarea instrumentelor de apărare comercială de către țările terțe. O echipă de responsabili de caz experimentați vă stă la dispoziție pentru a oferi societății dumneavoastră asistență tehnică și consultanță. Detaliile de contact ale Comisiei Europene sunt indicate în anexă.

CARE SUNT PRINCIPALELE ETAPE ALE UNEI INVESTIGAȚII?

1. Investigații antidumping și antisubvenție

Cele ce urmează oferă o imagine generală a principalelor etape ale unei investigații tipice. Pot exista diferențe de la țară la țară – vă rugăm să consultați anexa pentru paginile de internet ale principalelor țări terțe.

INIȚIEREA UNEI INVESTIGAȚII

Autoritățile unei țări din afara UE inițiază o investigație prin intermediul unei informări publicate în monitorul oficial național. **Această informare specifică, de asemenea, toate termenele-limită relevante.** În paralel, autoritățile informează exportatorii direct vizati și/sau ambasadele, birourile comerciale și delegațiile UE relevante.

ÎNREGISTRAREA PRODUCĂTORULUI VIZAT

Producătorii-exportatori afectați de investigație trebuie să se înregistreze la autoritatea de investigație și să solicite un chestionar. Termenele-limită strânse trebuie respectate: în mod normal, între 15 și 21 de zile pentru înregistrarea în calitate de parte interesată și între 30 și 45 de zile pentru returnarea chestionarului completat.

INSTITUIREA DE MĂSURI PROVIZORII

Măsurile provizorii **pot** fi impuse începând cu 60 de zile de la data inițierii investigației. De obicei însă, este nevoie de mai mult timp. Măsurile provizorii nu sunt impuse în toate cazurile.

INFORMAȚII SUPLIMENTARE/VIZITĂ

În timpul desfășurării investigației, autoritățile pot solicita informații suplimentare și/sau pot programa o vizită de verificare la sediile exportatorilor. **Rețineți că vizita de verificare poate avea loc înainte sau după instituirea de măsuri provizorii.**

INSTITUIREA DE MĂSURI DEFINITIVE

O investigație **se poate** încheia prin instituirea de măsuri definitive. Autoritățile de investigație sunt obligate să comunice rezultatele finale și, în conformitate cu normele OMC, să ofere posibilitatea părților interesate de a transmite observații înainte de instituirea unor măsuri definitive. Cu excepția unor situații speciale, **investigațiile pot fi încheiate în decurs de un an și în niciun caz nu pot dura mai mult de 18 luni.**

2. Care sunt particularitățile investigațiilor de salvagardare?

Principalele etape identificate mai sus se aplică și investigațiilor de salvagardare: inițierea prin publicarea unei informări în monitorul oficial intern, necesitatea înregistrării în calitate de parte interesată, chestionare, publicarea rezultatelor pentru a permite părților să transmită observații și instituirea de măsuri.

Anumite aspecte ale procedurilor de salvagardare diferă însă de procedurile antidumping și antisubvenție pentru că măsurile de salvagardare reprezintă o acțiune de urgență și aceeași taxă este impusă asupra tuturor importurilor indiferent de țara de origine. Principalele diferențe sunt următoarele:

1. **Măsurile provizorii pot fi impuse simultan cu inițierea investigației. Prin urmare, exportatorii pot fi dintr-odată confrunțați, fără avertizare, cu o taxă de salvagardare.**
2. Deși cooperarea societăților individuale este importantă și în cadrul procedurilor de salvagardare, aceasta nu are același impact ca în investigațiile antidumping și antisubvenție, pentru că nu se calculează taxe individuale. Aceeași taxă se aplică importurilor din toate sursele în mod egal. Autoritățile de investigare pot totuși alege o formă de taxă care să vizeze într-un mod mai precis cauza problemelor, fără a penaliza, în mod nemeritat, importurile care nu aduc prejudicii

industriei interne. De exemplu, ar putea fi impusă o măsură doar sub un anumit preț minim de import. Exportatorii pot avea astfel un interes clar de a coopera pentru a se asigura că punctele de vedere și observațiile lor sunt luate în considerare. În absența cooperării, părțile pot pierde efectiv dreptul de a-și apăra interesele (de exemplu, de a prezenta informații și participa la audieri).

Prin urmare, societățile care fac obiectul unei investigații de salvagardare trebuie să contacteze imediat Comisia Europeană și/sau administrația statului membru respectiv pentru elaborarea unei strategii de apărare, astfel încât să nu fie penalizate pe nedrept. În multe cazuri, exportatorii europeni nu sunt cauza unui prejudiciu pentru că exporturile lor sunt efectuate, de obicei, în segmente de preț mai mari.

Capitolul 3

Drepturile și obligațiile exportatorilor

Investigațiile de apărare comercială sunt proceduri cvasi judiciare în timpul cărora toate părțile interesate au drepturi specifice (drepturi de apărare), dar și obligații. Părțile interesate reprezintă toți operatorii economici care sunt direct sau indirect afectați potențial de eventualele măsuri. Aici sunt incluși, în principal, unul sau mai mulți exportatori din țara/țările vizată(e) de investigație, precum și unul sau mai mulți producători interni din țara care a inițiat investigația. În practică, pentru a

asigura că aceste părți își pot exercita drepturile, ele trebuie să îndeplinească anumite obligații.

Aceste drepturi și obligații sunt conferite de legislația țării care a inițiat investigația. Aceasta trebuie să fie în conformitate cu legislația OMC (dacă acea țară este membră OMC) și dispozițiile oricărui acord bilateral existent între țara respectivă și UE.

CARE SUNT DREPTURILE MELE?

1. Dreptul de a prezenta informații

Exportatorii au dreptul de a prezenta informații relevante în scris. Aceste informații trebuie să fie luate în considerare de autoritățile de investigare în măsura în care sunt relevante și furnizate în conformitate cu procedurile, inclusiv termenele-limită, impuse de autorități.

Părțile au posibilitatea de a prezenta două tipuri de informații: (i) informații care vor fi utilizate pentru a calcula **nivelul taxei pentru societatea dumneavoastră** (pentru procedurile antidumping și antisubvenție), respectiv, în mod normal, sub forma unui răspuns la chestionar, și/sau (ii) observații generale de natură juridică sau faptică, respectiv, sub forma unei prezentări scrise.

ATENȚIE: Înregistrați-vă!

Pentru a fi considerată parte interesată – și pentru a asigura drepturile de apărare menționate mai sus – , o societate comercială trebuie să se facă cunoscută autorităților de investigare și să se înregistreze în conformitate cu procedurile și în

termenele-limită înscrise în avizul de inițiere. De obicei, o simplă scrisoare este suficientă, dar anumite jurisdicții solicită, de asemenea, mai multe informații substanțiale încă din această etapă.

Care este scopul unui chestionar?

Scopul principal al unui răspuns la un chestionar este de a obține un nivel al taxei corespunzător situației societății dumneavoastră comerciale. De exemplu, într-o procedură antidumping, sunt solicitate informații detaliate despre prețurile de export, precum și despre prețurile de pe piața internă și costul corespunzător al producției. În măsura în care răspunsul este considerat adecvat – și informațiile au fost verificate de autoritățile de investigare –, aceste informații vor fi utilizate pentru calcularea marjei de dumping.

Dacă în procedurile antidumping și antisubvenție sunt posibile niveluri individuale ale taxei, în cazul procedurilor de salvagardare, o singură măsură este stabilită și aplicată tuturor exporturilor, indiferent de țara de origine și indiferent dacă a fost prezentat sau nu un răspuns la chestionar. Răspunsurile la chestionare în cazurile de **SALVAGARDARE** pot fi totuși importante pentru a deschide calea pentru un tip de măsură care să afecteze mai puțin interesele dumneavoastră de export, de exemplu, sub forma unui preț minim.

De ce ar trebui să răspund la un chestionar?

Răspunsul la un chestionar nu este obligatoriu. Totuși, în absența unui răspuns, nu se vor calcula, în mod normal, niveluri individuale ale taxei, iar măsurile ar fi mai mari decât taxele obținute de părțile cooperante (nu poate exista nicio recompensă pentru necooperare).

Răspunsul la un chestionar implică, de asemenea, obligații importante (a se vedea caseta din partea de sus a paginii) și se recomandă adesea angajarea unui consilier juridic pentru a se asigura o cooperare adecvată. Chiar și cu o cooperare deplină în cadrul unei investigații, nu se poate garanta

un rezultat specific, pe măsura așteptărilor dumneavoastră.

Chiar dacă se recomandă cooperarea, aceasta rămâne o decizie economică și trebuie să se bazeze pe o analiză cost-beneficiu.

Cum trebuie să răspund la un chestionar?

În cazul în care decideți să răspundeți la chestionar, trebuie să aveți grijă să cooperați pe deplin (trebuie să răspundeți la toate întrebările) și să îndepliniți toate cerințele impuse de autoritățile de investigare. Cooperarea parțială (respectiv, răspunsul doar la anumite părți ale chestionarului) poate fi considerată necooperare. În acest caz, calcularea taxelor nu se va baza pe propriile dumneavoastră date, ci pe cele mai bune informații disponibile. Prin urmare, nivelul taxei poate fi mai mare decât cel estimat. Pentru mai multe informații despre obligațiile referitoare la cooperare, vă rugăm să consultați **capitolul V**.

Cum mă pot asigura că datele mele confidențiale sunt protejate?

Răspunsul la un chestionar înseamnă că va trebui să prezentați informații cu caracter sensibil specifice societății, cum ar fi date detaliate privind prețurile (pentru fiecare tranzacție de export), costurile sau numele clienților.

Chiar dacă este posibil să considerați aceste informații extrem de sensibile întrucât se referă la secrete comerciale, ele sunt informații-cheie pentru investigație și trebuie deci prezentate totuși autorităților de investigare. Autoritățile au însă obligația juridică de a asigura protecția datelor confidențiale și nu pot transmite aceste date altor părți.

Cum decid să cooperez?

Pentru a decide dacă să coopereze sau nu, exportatorii trebuie să compare costurile/beneficiile cooperării cu consecințele necooperării. Necooperarea poate atrage după sine necesitatea de a abandona piața de export în cauză.

Vă rugăm să consultați capitolul V

Prin urmare, **orice dată cu caracter sensibil poate fi prezentată sub obligația confidențialității** și trebuie deci marcată în mod clar drept confidențială. În acest caz, va trebui să prezentați, de asemenea, un rezumat neconfidențial al acestor informații. Acest rezumat neconfidențial va fi pus la dispoziție spre examinare tuturor părților interesate pentru a asigura transparența și permite părților interesate să își exercite adecvat drepturile de apărare. De exemplu, un rezumat ar putea consta într-o indexare a cifrelor. Rețineți că dacă anumite informații nu pot face obiectul rezumatului sau indexării, de exemplu, numele clienților, acestea trebuie totuși furnizate autorității de investigare (marcate drept confidențiale), dar nu vor fi accesibile altor părți.

Menționăm că Statele Unite ale Americii, Canada și Mexicul acordă reprezentanților legali ai părților interesate acces la toate informațiile confidențiale prezentate.

Pentru întrebări specifice legate de aceste aspecte, vă recomandăm să solicitați asistență juridică sau să contactați serviciile Comisiei Europene și administrația statului membru de care aparțineți, care vă pot oferi îndrumare (a se vedea detaliile de contact de la sfârșitul ghidului).

Totuși, reprezentanții legali nu au dreptul să transmită aceste informații clienților lor.

Ce alte informații în afară de răspunsul la un chestionar pot prezenta?

În afară de chestionare, părțile interesate pot prezenta, dacă doresc, observații cu un caracter mai general sau pot evidenția probleme specifice altele decât cele legate de calcularea taxei. Acestea pot viza, de exemplu, argumente juridice (respectiv, demonstrarea neîndeplinirii cerințelor legale), informații specifice referitoare la definiția produsului, situația industriei interne, piața internă și/sau orice altă informație relevantă în contextul investigației.

Aceste observații pot fi prezentate în scris, în formatul și în termenii-limită specificate în avizul de inițiere și în coordonare cu asociațiile industriale din UE, administrația națională și Comisia Europeană, pentru a asigura coerența.

Autoritățile de investigare au obligația de a analiza toate informațiile pe care le primesc, inclusiv aceste prezentări scrise și, cu condiția ca acestea să fie relevante și fundamentate în mod corespunzător, autoritățile de investigare trebuie să le ia în considerare pentru stabilirea rezultatelor.

2. Dreptul de a avea acces la informații și de a transmite observații pe marginea acestora

Autoritățile de investigare sunt obligate să furnizeze informații părților interesate **a) la inițierea unei investigații** și **b) la elaborarea rezultatelor**. În plus, trebuie, de asemenea, acordat **c) accesul la informațiile** neconfidențiale prezentate de alte părți interesate.

a) Informații în stadiul de inițiere

Inițierea unei investigații este aproape întotdeauna bazată pe o reclamație (cerere) efectuată de industria internă a unei țări terțe. De îndată ce o investigație a fost inițiată, autoritățile de investigare ale țării respective sunt obligate să pună această reclamație la dispoziția părților interesate. Acest document trebuie să conțină dovezi referitoare la (i) dumping/subvenționare sau creșterea importurilor, (ii) informații despre situația industriei interne și (iii) dovezi care să arate că importurile au avut un impact negativ asupra industriei interne.

Dacă sunteți vizat de o investigație, aveți dreptul de a obține o „versiune publică” a reclamației. Această versiune este o versiune neconfidențială a cererii depuse de industria internă, respectiv, toate datele de natură confidențială au fost eliminate și înlocuite cu un rezumat neconfidențial. Acest rezumat trebuie să furnizeze suficiente detalii pentru a permite o înțelegere rezonabilă a fondului informațiilor prezentate în mod confidențial.

b) Informații la elaborarea rezultatelor

Rezultatele unei investigații trebuie comunicate părților interesate. Dacă sunteți parte interesată, trebuie, de asemenea, să solicitați și să primiți următoarele informații: rezultate esențiale cu privire la dumping/subvenție sau creșterea importurilor (pentru măsuri de salvagardare), situația industriei interne (prejudiciu) și modul în care industria internă a fost afectată de importuri (relația de cauzalitate). În plus, toți exportatorii care cooperează trebuie să primească o explicație detaliată a modului în care a fost calculată taxa lor (doar pentru procedurile antidumping/antisubvenție deoarece nicio taxă individuală nu este stabilită în măsurile de salvagardare).

Când primesc informații cu privire la rezultatele esențiale?

Rezultatele unei investigații trebuie comunicate înainte de constatarea finală și permit timp suficient pentru a transmite observații. Rezultatele provizorii pot fi comunicate în același timp cu instituirea măsurilor provizorii sau imediat după aceea.

Ce ar trebui să fac dacă nu am primit nicio informație?

Dacă nicio informație nu este comunicată sau sunt comunicate doar informații parțiale, părțile interesate trebuie să contacteze autoritățile de investigare cât mai curând posibil, pentru că, de obicei, timpul pentru a reacționa este destul de scurt (a se vedea mai jos). Comisia Europeană vă poate asista în cazul în care considerați că nu ați primit suficiente informații.

Cum pot utiliza informațiile pe care le-am primit?

Rezultatele unei investigații sunt comunicate pentru a permite părților interesate să transmită observații cu privire la rezultate. Trebuie să țineți cont de faptul că observațiile pot fi prezentate doar într-o perioadă de timp limitată (specificată fie în avizul de inițiere, fie chiar în documentul de „comunicare a rezultatelor”). Trebuie deci să vă asigurați că reacționați în termenele-limită menționate de investigatori.

Aveți dreptul de a transmite orice observație cu privire la rezultate, inclusiv cu privire la calcularea taxei care a fost impusă societății dumneavoastră (dacă este cazul), precum și la constatarea prejudiciului și cauzalității. Toate celelalte aspecte, cum ar fi definirea produsului, pot fi evidențiate în acest stadiu. Puteți avea într-adevăr interesul de a cere excluderea produselor pe care le exportați (sau a unora dintre ele). Acest lucru face însă obiectul considerentelor de natură juridică.

De asemenea, unele țări efectuează așa-numitul test al interesului public, respectiv, examinează dacă instituirea de măsuri ar fi împotriva interesului economiei naționale în ansamblu. Și pe marginea acestui lucru pot fi transmise observații.

Și în acest caz, Comisia Europeană și administrația națională a țării dumneavoastră vă poate asista deoarece aceasta este o etapă decisivă a investigației.

c) Accesul la informațiile prezentate

Toate părțile interesate au dreptul de a accesa informațiile pe care alte părți le-au prezentat în cadrul investigației. În funcție de practica țării care a inițiat investigația, acest acces poate lua diferite forme:

Accesul la dosare neconfidențiale (cazul cel mai frecvent)

Toate părțile interesate au dreptul de acces la versiunea „neconfidențială” a tuturor informațiilor prezentate de orice altă parte în decursul unei investigații. Toate datele confidențiale au fost eliminate și înlocuite de un rezumat semnificativ. Părțile pot solicita consultarea acestor dosare la sediul autorităților de investigare. În mod normal, există posibilitatea de a realiza copii.

Menționăm că în anumite țări accesul la dosare este rezervat avocaților locali și, prin urmare, poate fi necesar să angajați un consilier juridic.

Unele țări oferă acces online pentru părțile interesate înregistrate, de exemplu, Australia și Canada.

Accesul la dosare confidențiale

Unele țări (în prezent, SUA, Canada, Mexic) oferă acces la TOATE documentele (incluzând informații confidențiale) prezentate de părțile interesate. Acest drept este acordat însă doar avocaților, cu stricta obligație de a nu divulga datele confidențiale clienților lor.

Primirea automată a informațiilor

O minoritate a țărilor solicită ca, de fiecare dată când o parte prezintă informații, acestea să trimită automat o versiune neconfidențială tuturor celorlalte părți interesate (pe baza unei așa-numite liste de servicii). Acesta este, de exemplu, cazul Ucrainei.

Cum pot utiliza aceste informații?

Informațiile conținute în dosare pot fi interesante pentru a vedea argumentele expuse de alte părți. Aceste argumente pot fi respinse prin depunerea unor informații scrise sau solicitarea unei audieri pentru a vă face cunoscute punctele de vedere. Exportatorii se vor concentra, în general, pe informațiile depuse de industria internă, respectiv, concurenții lor, în țara importatoare.

3. Dreptul de a fi audiat

Părțile au, de asemenea, ocazia de a-și face cunoscute punctele de vedere verbal în cadrul unei audieri. Audierile pot fi solicitate de părți sau vor avea loc la invitația autorităților de investigare. În acest din urmă caz, audierea va lua forma unei audieri publice, respectiv, toate părțile interesate sunt invitate să participe la aceeași audiere și să facă schimb de puncte de vedere sau să dezbată asupra diverselor poziții. Audierile se desfășoară în țara care a inițiat investigația.

Detaliile cu privire la audieri sunt specificate, în mod normal, în avizul de inițiere. Dacă sunteți interesați să vă prezentați punctele de vedere verbal, trebuie să urmați procedurile explicate în avizul de inițiere a investigației. De asemenea, se recomandă să înaintați o prezentare scrisă a observațiilor transmise verbal în timpul audierii sub forma așa-numitei prezentări post audiere. Similar prezentării scrise, intervențiile din timpul audierilor ar trebui, în mod ideal, să fie coordonate cu asociația industrială din UE, Comisia Europeană și administrațiile naționale.

CARE SUNT OBLIGAȚIILE MELE?

Pentru a participa la o investigație și a-și păstra drepturile corespunzătoare de apărare, părțile trebuie să îndeplinească o serie de obligații. Aceste obligații sunt, în mod normal, explicate clar în avizul de inițiere și constau în principal în respectarea termenelor-limită și o cooperare adecvată.

1. Înregistrarea

Primul pas pentru a coopera în cadrul unei investigații este de a vă înregistra în calitate de parte interesată, conform procedurii și în termenele-limită specificate în avizul de inițiere.

2. Respectarea termenelor-limită

Investigațiile sunt limitate în timp și, prin urmare, fac obiectul unor termene-limită foarte stricte. **Nerespectarea acestor termene-limită poate fi considerată drept necooperare**, ceea ce poate avea consecințe negative importante. Este deci esențial să cunoașteți aceste termene-limită și să le respectați. Termenele-limită sunt, de obicei, prevăzute în mod clar în avizul de inițiere și/sau sunt comunicate oficial de către autoritățile de investigare relevante tuturor părților interesate înregistrate.

Prelungirile pot fi solicitate direct de la autoritățile de investigare. În măsura în care solicitarea este rezonabilă și argumentată corespunzător, prelungirile sunt adesea acordate. Cu toate acestea, nu există nicio garanție în acest sens. Prin urmare, documentele ar trebui, în mod ideal, prezentate în cadrul termenelor-limită.

Principalele termene-limită sunt pentru:

- **înregistrarea în calitate de parte interesată;**
- **răspunsul la chestionar (și scrisorile referitoare la deficiențe);**
- **prezentarea de observații (după inițierea investigației sau instituirea de măsuri provizorii);**
- **solicitarea participării la o audiere publică.**

3. Cooperarea adecvată

Pentru o cooperare adecvată, trebuie să completați un chestionar. Răspunsul dumneavoastră la chestionar va constitui informația de bază pornind de la care vor fi efectuate constatările cu privire la societatea dumneavoastră (pentru proceduri antidumping și antisubvenție). Răspunsul la un chestionar nu este întotdeauna o sarcină ușoară, pentru că implică furnizarea de informații detaliate într-un format specific, care nu este întotdeauna standard pentru societățile comerciale. Informațiile solicitate vor include, de obicei, o întreagă evidență a tranzacțiilor interne și de export pe o perioadă de douăsprezece luni și informații complete despre costurile de producție pentru fiecare tip de produs în cauză.

Trebuie să rețineți, de asemenea, că **neprezentarea** tuturor informațiilor relevante **sau prezentarea de informații incomplete, false sau înșelătoare în termenele specificate poate avea consecințe nefavorabile pentru societatea dumneavoastră comercială**. De exemplu, în cazurile antidumping, furnizarea de dovezi referitoare la prețurile interne fără costul corespunzător de producție are puține șanse de a fi acceptată din cauză că prețurile respective pot fi utilizate doar dacă se

Limba utilizată în cadrul procedurilor

Observațiile și răspunsurile la chestionar trebuie prezentate, în mod normal, în limba oficială a țării care desfășoară investigația. Prin urmare, trebuie luat în considerare timpul necesar pentru traducerea tuturor documentelor înainte de a fi trimise. **Atenție la termenele-limită!**

Ce pot face după expirarea termenelor-limită?

Este posibil ca autoritățile de investigare să nu ia în considerare informațiile prezentate după expirarea termenelor-limită. Dacă întâmpinați dificultăți cu respectarea termenelor-limită, vă recomandăm să solicitați imediat o prelungire. Dacă nu vi se acordă prelungirea sau nu vă aflați în poziția de a prezenta informațiile la timp, vă recomandăm să prezentați totuși informațiile, chiar și tardiv, însoțite de o justificare pentru prezentarea cu întârziere. Nu există însă garanții că acestea vor fi acceptate de autorități.

În scenariul cel mai pesimist, observațiile dumneavoastră cu caracter general cu privire la fondul cauzei ar putea fi comunicate în continuare Comisiei Europene, autorităților naționale ale țării dumneavoastră sau asociației industriale naționale/din UE pentru a fi utilizate în prezentările lor, cu condiția să fie înregistrate în calitate de părți interesate.

dovedesc profitabile, respectiv, peste costul de producție. În cazurile în care sunt prezentate date parțiale, autoritățile de investigare pot decide (cel puțin parțial) să nu ia în considerare răspunsul la un chestionar și să efectueze constatările pe baza oricăror alte date disponibile.

Este esențial să vă acordați timp să citiți cu atenție instrucțiunile înainte de a începe completarea chestionarului. Nu ezitați să contactați autoritățile de investigare cu eventuale întrebări referitoare la răspunsurile dumneavoastră la întrebările din chestionar sau la posibile dificultăți în completarea chestionarului.

Societățile comerciale pot primi așa-numite scrisori referitoare la deficiențe în urma prezentării răspunsului lor la chestionar. Un răspuns la această scrisoare trebuie, de asemenea, prezentat în termenele-limită specificate, în caz contrar s-ar putea considera că nu ați cooperat. **Autoritățile de investigare pot efectua vizite la fața locului pentru a examina evidențele societății dumneavoastră comerciale și verifica informațiile furnizate în chestionar.**

Ar trebui ca și societățile mele afiliate să răspundă la chestionar?

Autoritățile de investigare pot cere ca și societățile afiliate implicate în producția și vânzarea produsului în cauză să răspundă la chestionar și/sau ca un răspuns consolidat să fie prezentat de grup. În special, importatorii afiliați din țara terță vor fi invitați să răspundă la chestionar. Menționăm că noțiunea de afiliere nu se limitează neapărat la o participație majoritară. În caz de nelămuriri, dacă o parte afiliată trebuie, de asemenea, să răspundă la chestionar, contactați imediat autoritățile pentru a clarifica acest aspect.

Excepție: eșantionarea

Dacă numărul de exportatori este foarte mare, autoritățile de investigare pot decide să își limiteze constatările lor la un număr rezonabil (reduc) de societăți comerciale. În acest scop, va fi ales un eșantion de societăți comerciale și doar exportatorii selectați din eșantion vor avea obligația de a răspunde la chestionar. Cu toate acestea, este esențial ca societatea dumneavoastră comercială să accepte să fie inclusă în investigație și să completeze un așa-numit chestionar de eșantionare (un chestionar mult mai scurt decât chestionarul folosit pentru investigația efectivă) pe baza căruia autoritățile de investigare vor selecta eșantionul. Media

rezultatelor elaborate pentru societățile comerciale incluse în eșantion va fi apoi aplicată societăților comerciale care doresc să coopereze, dar nu au făcut parte din eșantion.

Ar trebui să răspund la un chestionar într-un caz de salvagardare?

Deși nu se stabilesc taxe individuale într-un caz de salvagardare, poate fi totuși important să răspundeți la un chestionar pentru a prezenta date sau informații pertinente autorităților de investigare. În absența unui răspuns la chestionar, autoritățile de investigare pot trage concluzia (greșită) că exportatorii nu au niciun interes în cazul respectiv.

Deoarece nu este efectuat un calcul detaliat, chestionarele din cadrul investigațiilor de salvagardare tind să fie mai ușor de completat decât chestionarele specifice procedurilor antidumping sau antisubvenție.

Prin urmare, se recomandă să răspundeți, de asemenea, la un chestionar în cadrul unei investigații de salvagardare. Totuși, unele țări nu cer exportatorilor să răspundă la un chestionar în cadrul investigațiilor de salvagardare. În aceste cazuri, puteți prezenta totuși un document în care să schițați punctele de vedere și observațiile dumneavoastră.

VIZITELE DE VERIFICARE: AR TREBUI SĂ LE ACCEPT? CE SE AȘTEAPTĂ DE LA MINE?

Orice răspuns la chestionar este susceptibil de a fi verificat de către autoritățile de investigare. Obiectivul vizitei este de a verifica dacă informațiile și datele prezentate în răspunsul la chestionar sunt complete și corecte.

Vizitele de verificare durează, de obicei, aproximativ 2-3 zile sau mai mult în funcție de țara care desfășoară investigația, de exemplu, mai mult de o săptămână în cazul din SUA. În funcție de țară, vizitele de verificare pot avea loc fie înainte, fie după instituirea de măsuri provizorii. Nu toate țările efectuează vizite de verificare. Rețineți că, în cazul de salvagardare, vizitele de verificare sunt mai degrabă excepționale.

Ar trebui să le accept?

Se recomandă să acceptați vizitele la fața locului, pentru că, în caz contrar, o societate comercială poate fi considerată necooperantă în ciuda faptului că a completat integral informațiile solicitate în chestionar.

Ce informații ar trebui să prezint?

Verificarea cifrelor raportate în răspunsul la chestionar se va baza, în mare măsură, pe situațiile financiare, registrele contabile și documentele contabile (facturi, documente de expediere) ale societății. Prin urmare, în mod normal, nu ar trebui prezentate informații noi în timpul unei vizite de verificare, ci doar documente justificative.

Confidențialitate

Orice informație confidențială colectată în timpul vizitei de verificare trebuie tratată ca atare și de către autoritățile de investigare. Acestea trebuie marcate în mod clar drept confidențiale. Dacă aveți nelămuriri, vă rugăm nu ezitați să contactați Comisia Europeană pentru recomandări suplimentare.

O pregătire amănunțită este necesară pentru o vizită la fața locului, aceasta trebuind organizată în mod normal de reprezentantul legal al exportatorului, dacă este cazul. Personalul relevant (în special, personalul care a întocmit răspunsul la chestionar) trebuie să stea la dispoziție și să fie pregătit să răspundă la

întrebările investigatorilor. Personalul de vânzări și personalul contabil (atât intern, cât și legat de export) trebuie, de asemenea, implicat.

În esență, toate documentele și evidențele informatice care au servit drept bază pentru răspunsul la chestionar trebuie pregătite în prealabil și puse la dispoziție pentru inspecție. Un echipament de fotocopiere trebuie, de asemenea, pus la dispoziție, pentru că investigatorii solicită în mod invariabil copii după majoritatea documentelor justificative.

În cazurile importante sau controversate, Comisia Europeană și administrațiile statelor membre sunt pregătite să ofere asistență exportatorilor în timpul acestor verificări la fața locului, având strict rolul de observator. În plus, exportatorii în cauză pot veni oricând la Bruxelles pentru a primi consultanță și asistență tehnică din partea Comisiei Europene.

Capitolul 4

Sunt vizat de o procedură și, dacă da, în ce măsură?

Un exportator este teoretic vizat de o procedură de apărare comercială dacă exportă produsul care face obiectul investigației în țara investigatoare. Acest produs trebuie definit în mod clar în avizul de inițiere publicat de autoritatea de investigare în monitorul oficial local și/sau pe pagina de internet a acesteia.

Puteți totuși avea nelămuriri cu privire la faptul dacă sunteți într-adevăr vizati.

SUNT TOTUȘI VIZAT DACĂ...

Nu export la prețuri de dumping și/sau nu am primit nicio subvenție?

Este important să demonstrați autorităților de investigare că exporturile dumneavoastră nu fac obiectul dumpingului și nu sunt nici subvenționate. În acest scop, trebuie să cooperați cu autoritățile de investigare și să răspundeți la chestionar. Vă rugăm să rețineți că afirmațiile neargumentate (precum „nu practic dumping” sau „produsele mele nu sunt subvenționate”) nu sunt suficiente.

Nu export produsul vizat?

Dacă nu exportați produsul vizat, nu trebuie să vă faceți griji. Dacă totuși aveți dubii legate de definirea produsului și vi se pare că termenii folosiți în notificările oficiale sunt neclari sau contradictorii, trebuie să contactați imediat autoritățile de investigare și să cereți clarificări în scris. Comisia Europeană poate, de asemenea, furniza consultanță cu privire la interpretare și pașii de urmat.

Nu am primit nicio notificare?

Aceasta nu înseamnă că nu sunteți vizati de procedură. Într-adevăr, doar exportatorii cunoscuți de autoritățile de investigare sunt notificați direct. Dacă nu sunteți siguri de ceea ce se întâmplă și ați auzit zvonuri, puteți verifica lista cu investigațiile în curs pe pagina de internet a Comisiei Europene și a țării terțe. Puteți, de asemenea, contacta asociația dumneavoastră de referință la nivel de stat membru sau la nivel european și puteți întreba dacă participă deja la procedură. Vă rugăm să rețineți că termenele-limită trebuie respectate (a se vedea **capitolul II**).

Produc, de asemenea, în țara care desfășoară investigația?

Faptul că un producător din UE desfășoară activități de producție în țara terță care a deschis procedura nu este relevant. Ceea ce contează este dacă industria exportă din UE în țara respectivă.

Export dintr-o țară terță?

Factorul decisiv în investigațiile de apărare comercială și, în special, în procedurile antidumping și antisubvenție îl constituie țara de origine a bunurilor. Prin urmare, dacă societatea dumneavoastră comercială produce, de asemenea, într-o altă țară din afara UE, aceste exporturi nu ar fi vizate de măsuri dacă acest caz se referă doar la UE (și nu la această țară terță). În mod evident, situația este diferită într-un caz de salvagardare, pentru că eventualele măsuri ar fi impuse împotriva tuturor țărilor de origine.

Capitolul 5

Cum decid să cooperez?

Decizia de a coopera într-o investigație antidumping sau antisubvenție este o alegere economică pentru care fiecare exportator trebuie să realizeze o analiză cost-beneficiu.

CARE SUNT „BENEFICIILE” COOPERĂRII?

În cazul în care cooperați pe deplin în cadrul unei investigații, rezultatul ar trebui, în mod normal, să reflecte situația proprie a societății comerciale. Dacă sunt îndeplinite condițiile juridice și sunt instituite măsuri, se va calcula o taxă individuală pentru fiecare exportator cooperant în concordanță cu informațiile furnizate. Acest lucru ar putea însemna fie nicio taxă (de exemplu, dacă prețul dumneavoastră de export nu este unul de dumping sau subvenționat), fie cel puțin o taxă mai mică decât cea impusă exportatorilor necooperanți. Prin urmare, societatea comercială trebuie să se afle în poziția de a menține un acces rezonabil pe piața de export și ar putea chiar să aibă o situație mai bună decât anumiți concurenți (dacă sunt vizați de aceeași procedură și le este impus un nivel mai ridicat al taxei).

Cooperarea nu înseamnă însă întotdeauna că veți primi taxa la care v-ați așteptat deoarece autoritățile de investigare ar putea să nu accepte toate afirmațiile dumneavoastră.

CARE SUNT „COSTURILE” COOPERĂRII?

Cooperarea în cadrul unei investigații reprezintă o investiție semnificativă în materie de timp, resurse financiare și umane. Răspunsul la chestionar este într-adevăr un exercițiu complex și îndelungat, pentru care sunt solicitate date detaliate specifice societății, precum date despre prețurile de vânzare interne și de export (de obicei, pentru toate tranzacțiile din cursul

unei perioade de un an), costul de producție, numele clienților sau ocuparea forței de muncă. Răspunsul la chestionar poate face, de asemenea, obiectul unei vizite de verificare efectuate de autoritățile de investigare. Societățile atribuie, de obicei, aceste sarcini personalului competent sau unui contabil extern care coordonează compilarea răspunsului. În plus, este posibil să aveți nevoie de traducere, iar acesta este un element important de luat în considerare, pentru că multe autorități cer ca documentele să fie depuse în limba respectivă (de exemplu, limba chineză etc.). În plus, deoarece investigațiile sunt proceduri cvasi judiciare complexe, se recomandă să angajați un reprezentant legal. În plus, trebuie să țineți cont de faptul că, în unele țări, este obligatoriu să fiți reprezentat de un reprezentant legal pe toată durata investigației.

CARE SUNT CONSECINȚELE NECOOPERĂRII?

În cazul necooperării, autoritățile de investigare își vor baza rezultatele pe „cele mai bune date disponibile” existente la dosar. Acest lucru conduce, în mod normal, la un nivel mai ridicat al taxei decât în cazul cooperării. În funcție de nivelul acestei taxe, aceasta poate însemna că piața de export nu mai este atractivă. În plus, prin necompletarea răspunsului la chestionar, partea interesată renunță parțial la drepturile sale de apărare.

Trebuie să angajez un avocat?

Obligația de a angaja un consilier juridic local se aplică doar în anumite țări (de exemplu, China sau anumite țări latino-americane). Totuși, date fiind complexitatea procedurilor și particularitățile legislației și culturii interne, se recomandă angajarea unui avocat local pentru orice eventualitate. Acesta trebuie să vorbească limba în care se desfășoară procedura și poate avea contacte directe cu autoritatea de investigare și cu celelalte părți interesate. În multe cazuri, reprezentarea juridică locală nu este însă o obligație, iar societățile se pot apăra fără asistență juridică.

CUM DECID SĂ COOPEREZ?

Cooperarea într-o investigație de apărare comercială are unele avantaje clare deoarece crește șansele unui rezultat pozitiv. Totuși, aceasta poate dura mult timp, poate fi costisitoare și nu conduce

întotdeauna la rezultatele așteptate. Decizia de a coopera ține exclusiv de societatea vizată, iar principalele considerente sunt interesele economice și/sau strategice pe piața în cauză.

Care este miza?

(Cât anume export, cât este de important pentru afacerea mea?)

Care ar fi, în mod normal, nivelul taxei mele?

(Practic dumping – sau primesc o contribuție financiară – dacă da, în ce măsură?)

Care sunt consecințele probabile ale cooperării/necooperării?

În cazul în care cooperez: taxă redusă, taxe judiciare, consum de timp și resurse
În cazul în care nu cooperez: taxe mai mari, acces pe piață?

TREBUIE SĂ COOPEREZ ÎNTR-UN CAZ DE SALVGARDARE?

Chiar dacă nu se stabilesc taxe individuale într-un caz de salvagardare, **cooperarea semnalează interesul dumneavoastră față de procedură și vă permite să vă exercitați drepturile de apărare**, cum ar fi accesul la informații sau posibilitatea de a prezenta observații.

De asemenea, chestionarele sunt mai puțin complexe decât în cadrul procedurilor antidumping și antisubvenție și fac mai rar obiectul vizitelor de verificare. Cooperarea este astfel mai puțin împovărătoare, deci se recomandă să răspundeți la chestionare și să participați la investigație.

Capitolul 6

Care este rolul celorlalte părți?

Cum poate fi de ajutor Comisia Europeană?

Comisia Europeană este responsabilă de monitorizarea procedurilor, măsurilor și legislației IPC adoptate de țările terțe. Mai precis, Comisia Europeană monitorizează dacă autoritățile AC din țările terțe respectă pe deplin normele OMC atunci când utilizează instrumente de apărare comercială.

Ca parte a competențelor sale mai vaste privind aplicarea normelor AC, Comisia Europeană poate

CARE ESTE ROLUL COMISIEI EUROPENE?

În general, Comisia Europeană monitorizează investigațiile desfășurate de autoritățile țărilor terțe pentru a se asigura că normele OMC relevante și obligațiile bilaterale din cadrul procedurilor AC sunt respectate. În special, rolul Comisiei Europene este de a furniza informații generale și asistență exportatorilor, dar și de a interveni la nivelurile adecvate.

Rolul și implicarea Comisiei Europene depind, de asemenea, de tipul de investigație și de nivelul de cooperare a industriei în cauză:

- În ceea ce privește procedurile **antidumping**, trebuie operată o distincție între calculele de dumping și celelalte aspecte ale cazului. Calculele de dumping se bazează pe date specifice societății care pot fi prezentate doar de societatea în cauză. Prin urmare, intervențiile Comisiei Europene în acest sens sunt relativ limitate. Cu toate acestea, Comisia Europeană sprijină exportatorii în măsura în care aspectele legate de dumping încălcă în mod clar acordul anti-dumping al OMC. În orice caz, aspecte precum definiția produsului, prejudiciul și cauzalitatea fac obiectul examinării și intervențiilor Comisiei Europene.
- În ceea ce privește procedurile **antisubvenție**, intervențiile Comisiei Europene depind de următoarele: dacă programele de subvenții sunt aplicate de statele membre individuale sau implică și cheltuieli din partea UE. În primul caz, Comisia Europeană poate oferi asistență autorităților din statele membre în respingerea afirmațiilor de subvenționare. În al doilea caz, Comisia Europeană devine în sine o parte implicată în procedură, pentru că este autoritatea

ajuta la apărarea intereselor exportatorilor UE. Comisia deține cunoștințe aprofundate despre instrumentele de apărare comercială și a dobândit o experiență solidă în ceea ce privește utilizarea instrumentelor de către țările terțe. O echipă de responsabili de caz înalt specializați lucrează la aceste probleme în fiecare zi și vă stă la dispoziție pentru a oferi asistență întreprinderii dumneavoastră.

În practică, Comisia Europeană desfășoară următoarele acțiuni:

- La inițierea unei investigații, Comisia Europeană informează statele membre și asociațiile UE relevante cunoscute. În acest stadiu, Comisia Europeană se

responsabilă de administrarea programelor și/sau plăților UE relevante. În plus și în mod similar cu procedurile antidumping, Comisia Europeană intervine, după caz, în ceea ce privește aspectele legate de prejudiciu și legătura de cauzalitate.

- În procedurile de **salvgardare**, dat fiind că orice măsură ar afecta în mod egal toți exportatorii, Comisia Europeană are un rol firesc de coordonare. Aceasta se asigură că interesele tuturor părților sunt reprezentate adecvat, fără contradicții. În plus, Comisia Europeană verifică, și în cazurile de salvgardare, conformitatea aplicării normelor OMC și intervine, după caz, în ceea ce privește aspecte precum prejudiciul și legătura de cauzalitate dintre importuri și situația economică a industriei interne.

Succesul apărării în acțiunile AC ale țărilor terțe depinde foarte mult de contribuția exportatorilor implicați. Într-adevăr, doar exportatorii dețin datele necesare pentru a stabili dacă prețurile lor de export sunt prețuri de dumping și/sau dacă primesc subvenții. Prin urmare, **asistența oferită de Comisia Europeană depinde în mare măsură de nivelul de interes și de eforturile depuse de exportatori în cadrul unei investigații**. Dacă aceștia nu cooperează prin răspunsul la chestionar, eforturile Comisiei Europene sunt mult mai puțin eficiente.

înregistrează, de obicei, în calitate de parte interesată pentru a obține o copie a reclamației care a condus la inițierea investigației și pentru a asigura o urmărire și intervenții adecvate;

- Sunt organizate reuniuni cu industriile UE pentru a face schimb de opinii, a identifica probleme și a defini o strategie comună;
- Pe tot parcursul investigației, Comisia Europeană monitorizează rezultatele (provizorii și definitive), intervine în cadrul investigațiilor și reacționează în coordonare cu industriile în cauză (și eventual cu statele membre). Acest lucru are loc,

de obicei, prin prezentarea de informații scrise și/sau participarea la audieri pentru a evidenția punctele slabe care au fost identificate;

- Pe tot parcursul procedurilor, Comisia Europeană este pregătită să ofere consultanță și asistență suplimentară societăților comerciale și statelor membre;
- Comisia Europeană informează, de asemenea, periodic statele membre cu privire la evoluția cazurilor și face publice statisticile generale cu privire la instrumentele IPC.

Care este rolul celorlalte părți?

Comisia Europeană nu ține locul avocaților:

principala atribuție a Comisiei Europene este să explice diferitele opțiuni și să ofere asistență exportatorilor UE. Comisia poate ajuta la apărarea intereselor industriei și intervine în cadrul investigației, dar nu poate acționa, sub nicio formă, ca reprezentant legal în procedurile de apărare comercială. Datorită naturii tehnice a acestor investigații, precum și din cauza numeroaselor probleme specifice societăților care pot apărea într-o investigație, se recomandă ca exportatorii să angajeze un avocat care să le ofere asistență.

La ce alt tip de asistență mă pot aștepta din partea Comisiei Europene?

Comisia Europeană oferă exportatorilor consultanță și asistență în toate etapele procedurilor AC. Totuși, ea nu poate presta toate serviciile de care poate avea nevoie un exportator în timpul unei proceduri AC. În special, ea nu poate ține locul unui avocat, iar efortul semnificativ de a completa un răspuns la chestionar revine exportatorilor. Exportatorii trebuie, de asemenea, să asigure traducerea documentelor oficiale și a răspunsurilor la chestionar pe cheltuiala proprie. În ceea ce privește vizitele de verificare efectuate de autoritatea de investigare la sediul exportatorilor, Comisia Europeană oferă asistență și consultanță exportatorilor cu privire la toate aspectele juridice și practice. La cererea exportatorilor, un reprezentant al Comisiei poate participa la o vizită de verificare în calitate de observator pentru a verifica dacă normele OMC sunt respectate. Acest lucru ar depinde, desigur, de resursele disponibile și de particularitățile cazului.

Cum pot fi eu de ajutor Comisiei Europene?

Cel mai bun mod de a ajuta Comisia Europeană este să contactați departamentul competent într-un stadiu cât mai incipient în cadrul investigației și să faceți schimb de informații relevante pe tot parcursul procedurii. Așadar, vă rugăm să contactați responsabilul de caz al Comisiei Europene însărcinat cu monitorizarea cazului sau să trimiteți un e-mail la adresa menționată în anexă. Pentru a apăra mai bine interesele exportatorilor, Comisia Europeană trebuie să cunoască toate elementele importante cu privire nu doar la posibila existență a dumpingului/subvenției, ci și la produsul vizat și situația de pe piață atât în UE, cât și în țara terță. Orice altă informație utilă care servește la clarificarea principalelor probleme din cadrul procedurii și, în special a posibilei existențe a prejudiciului suferit de industria locală și a legăturii de cauzalitate cu dumpingul/subvenționarea, este necesară pentru completarea imaginii. În acest scop, Comisia Europeană se va feri, de obicei, să organizeze o reuniune la Bruxelles cu asociația industrială și exportatorii în cauză.

Cum mă pot adresa Comisiei Europene?

Exportatorii UE și/sau consilierii juridici al acestora pot contacta Comisia Europeană direct prin e-mail. Când autoritățile țărilor terțe inițiază o procedură AC, Comisia Europeană informează imediat toate statele membre și asociațiile industriale cunoscute vizate cu privire la noua procedură. De asemenea, Comisia Europeană comunică numele persoanei însărcinate cu monitorizarea procedurii respective, precum și detaliile sale de contact. Dacă, din anumite motive, exportatorii în cauză nu primesc aceste informații de la autoritățile statelor membre respective sau de la Comisia Europeană, aceștia pot contacta secțiunea relevantă a Direcției Generale Comerț responsabilă cu monitorizarea directă a cazurilor țărilor terțe (a se vedea informațiile de contact din anexă).

CARE ESTE ROLUL ADMINISTRAȚIEI STATELOR MEMBRE?

Administrațiile statelor membre au un rol important în aceste proceduri, pentru că ele sunt, de obicei, primul punct de contact pentru exportatori când este inițiată o procedură AC.

După ce administrația statului membru a fost alertată, aceasta va informa industria națională cu privire la decizia de a iniția o investigație, în mod normal prin intermediul asociațiilor naționale și poate oferi, de asemenea, consultanță cu privire la procedură. Ori de câte ori o procedură AC afectează interesele

naționale relevante, administrația statului membru poate participa activ la investigație în calitate de parte interesată, prin trimiterea propriilor sale observații și, dacă este necesar, prin răspunsul la chestionarele furnizate de autoritățile de investigare.

Acesta este, în special, cazul investigațiilor antisubvenție, în care administrațiile statelor membre sunt direct implicate pe tot parcursul investigației, reprezentând o parte implicată în procedură în calitate de autoritate care

aplică programul sau programele de subvenții relevant(e). În cadrul acestor investigații, de obicei, autoritatea de investigare a țării terțe va desfășura, de asemenea, o investigație la fața locului la sediul administrației statului membru.

Statele membre, prin ambasadele lor, intervin, de asemenea, în mod direct în cadrul investigației (a se vedea mai jos), respectiv, pentru a-și arăta interesul și sprijinul față de industria lor. Acest lucru are loc în deplină coordonare cu Comisia Europeană.

CARE ESTE ROLUL AMBASADELOR ȘI DELEGAȚIILOR UE DIN ȚARA CARE DESFĂȘOARĂ INVESTIGAȚIA?

Delegațiile Uniunii Europene și ambasadatele statelor membre joacă un rol-cheie în aceste investigații deoarece reprezintă canalul formal de comunicare între Comisia Europeană și statele membre, pe de o parte, și autoritățile locale, pe de altă parte. Acestea au, de asemenea, „cunoștințe locale” și pot oferi îndrumări valoroase suplimentare privind cel mai bun mod de a interveni și la ce nivel.

Ambasadatele statelor membre și delegațiile Uniunii Europene din țara care desfășoară investigația primesc notificarea de inițiere a unei proceduri AC din partea autorităților de investigare locale. Delegațiile UE informează apoi responsabilul de caz al Comisiei Europene (de la Bruxelles) însărcinat cu monitorizarea investigației.

Ambasadatele și delegațiile acționează în numele guvernelor proprii și, respectiv, al Comisiei Europene prin prezentarea de informații în scris și contactarea autorităților locale relevante. Acestea ajută, de asemenea, la colectarea și actualizarea informațiilor cu privire la situația politică și a pieței locale pentru a oferi informații contextuale relevante și sprijin Comisiei Europene în apărarea intereselor exportatorilor UE.

Este de la sine înțeles că orice contact cu ambasadatele statelor membre și delegațiile UE nu poate ține locul unei strânse coordonări cu sediul central al Comisiei Europene de la Bruxelles și cu administrațiile naționale, care dețin expertiza tehnică și cunosc imaginea de ansamblu a procedurilor. Trebuie, de asemenea, să se asigure faptul că informațiile obținute de la ambasadatele locale sunt comunicate și sediului central de la Bruxelles. În sfârșit, ambasadatele statelor membre vizate de o investigație de apărare comercială se vor coordona cu delegația UE pentru a comasa informații relevante pentru apărarea cazului și pentru a evita contradicțiile în comunicarea cu autoritățile de investigare din țările terțe.

CARE ESTE ROLUL ASOCIAȚIEI UE AL CĂREI MEMBRU SUNȚI?

Asociațiile UE joacă adesea un rol esențial în procedurile AC ale țărilor terțe deoarece coordonează apărarea intereselor exportatorilor membri. Rolul lor este cu atât mai important cu cât sunt mai mulți exportatori din diferite state membre vizate de o nouă procedură AC. Majoritatea asociațiilor UE (și naționale) au deja experiență în procedurile AC și au avut contacte anterioare cu Comisia Europeană. În cazurile în care asociațiile sunt implicate, **cel mai bine este ca exportatorii să stabilească o legătură directă cu asociația lor. Asociația va coopera cu Comisia Europeană, va reprezenta exportatorii și va alege cea mai bună strategie pentru a proteja interesele exportatorilor.** Exportatorii sunt, în orice caz, liberi să contacteze Comisia Europeană în mod direct atunci când asociațiile lor sunt implicate, de exemplu, când există

interese și/sau probleme speciale care nu pot fi soluționate, în general, de asociațiile respective.

CARE ESTE ROLUL CLIENȚILOR MEI DIN ȚARA CARE DESFĂȘOARĂ INVESTIGAȚIA?

Inițierea unei noi proceduri AC într-o țară terță afectează deseori imediat furnizarea produsului aflat sub investigație către clienții locali. Clienții afectați tind să ceară exportatorilor UE renegocierea imediată a prețului de vânzare pentru a reflecta posibila instituire a unei taxe sau pot anula comenzile și cumpăra din alte surse care nu vor fi atinse de taxe. Exportatorii nu trebuie să ezite să explice clienților lor că procedurile AC se vor încheia după o perioadă mai lungă de timp, iar eventualele taxe sunt colectate doar după câteva luni de la instituirea măsurilor provizorii. În același timp, exportatorii pot solicita sprijinul clienților lor pe lângă autoritatea de investigare locală. Clienții pot arăta că instituirea de măsuri poate avea repercusiuni negative în sensul creșterii costurilor produsului lor la intrare și va conduce, în cele din urmă, la o pierdere a competitivității, posibile disponibilizări și prețuri mai mari pentru consumatorii finali. De remarcat că legislația OMC prevede participarea importatorilor, a utilizatorilor industriali și a organizațiilor reprezentative ale consumatorilor la aceste proceduri.

Aceste considerente prezintă o relevanță juridică și mai mare în țările care efectuează testul „interesului public” în investigațiile AC pe care le desfășoară, ceea ce ar putea împiedica, în cele din urmă, instituirea unor măsuri definitive. Vă rugăm să consultați **capitolul I** pentru mai multe informații despre testul interesului public.

CARE ESTE ROLUL SOCIETĂȚILOR MELE AFLIATE?

O situație specială apare atunci când o investigație AC a unei țări terțe nu vizează direct exporturile UE, ci unitățile de producție din afara UE ale societăților comerciale cu sediul în UE. În aceste situații, Comisia Europeană nu poate lua parte la procedură pentru că UE nu este direct vizată. Prin urmare, societatea cu sediul în UE trebuie să se adreseze autorităților locale ale țării din afara UE vizate de procedura AC. În aceste cazuri, Comisia Europeană poate oferi, în continuare, asistență, chiar dacă la un nivel diferit decât dacă UE ar fi fost direct vizată.

După cum am explicat în **capitolul III** – drepturi și obligații –, societățile afiliate trebuie să coopereze în cadrul unei proceduri. Autoritățile de investigare pot solicita fie un răspuns individual pentru fiecare societate afiliată, fie un răspuns consolidat la chestionar care să includă exportatorul și toate societățile sale afiliate.

Capitolul 7

Au fost impuse măsuri, ce opțiuni am?

Odată ce măsurile au fost impuse, acestea pot fi încă modificate sau chiar ridicate fie printr-o investigație de reexaminare, fie printr-o contestare în instanță (procedură judiciară).

REEXAMINAREA MĂSURILOR

Nu mai vând la prețuri de dumping sau nu mai primesc subvenții. Ce ar trebui să fac?

Părțile interesate pot solicita o **reexaminare a măsurilor** în timpul perioadei de instituire a acestora. Exportatorii care pot demonstra că situația s-a modificat considerabil de la instituirea măsurii inițiale pot solicita inițierea unei investigații de reexaminare pentru a reduce sau elimina taxa. Modificările trebuie să fie de durată și să includă modificări cu privire la dumping sau subvenționare, dar și modificări ale situației de pe piața internă (de exemplu, prejudiciu, producție) sau ale domeniului de aplicare sau ale formei măsurilor.

Aceste reexaminări nu sunt, în mod normal, posibile pentru **MĂSURILE DE SALVGARDARE**, pentru că, spre deosebire de măsurile antidumping și antisubvenție, aceeași măsură se aplică fiecărui exportator în toate țările și nu este specifică deci unei societăți comerciale.

Măsurile pot fi prelungite după perioada lor inițială de instituire?

Măsurile antidumping și antisubvenție expiră, de obicei, automat după cinci ani, cu excepția cazului în care se stabilește într-o „reexaminare la expirare” că măsurile trebuie să rămână în vigoare.

Această „reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor” (sau sunset review) este, de obicei, solicitată de producătorii de pe piața internă și trebuie să includă dovezi că expirarea măsurilor ar fi de natură să conducă la continuarea sau recurența dumpingului/subvenționării și a prejudiciului. Nu este exclus ca, deși exporturile au fost sistate ca urmare a măsurilor, să se stabilească faptul că acestea ar putea fi reluate la prețuri de dumping sau subvenționate și ar putea produce prejudicii, dacă măsurile și-ar înceta efectele juridice.

Trebuie menționat că **măsurile vor rămâne în vigoare pe durata investigațiilor de reexaminare**, chiar și după perioada inițială de aplicare a acestora. Drepturile și obligațiile cu privire la cooperare, vizitele de verificare sau drepturile de apărare ale părților sunt asemănătoare celor din investigațiile inițiale și se aplică și investigațiilor de reexaminare.

În funcție de legislația națională, o reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor poate avea ca urmare abrogarea sau continuarea taxelor în vigoare la același nivel (respectiv, similar practicii UE) sau poate conduce la o modificare a nivelului taxelor. Dacă măsurile sunt menținute, acestea vor rămâne, în mod normal, în vigoare încă cinci ani.

MĂSURILE DE SALVGARDARE pot fi, de asemenea, prelungite după perioada inițială de instituire a acestora, dacă o investigație demonstrează că măsurile continuă să fie necesare pentru remedierea prejudiciului suferit de industria internă, cu condiția ca industria să se adapteze situației.

Nu am exportat în timpul perioadei de investigație, dar vreau să export acum, ce ar trebui să fac pentru a evita măsurile?

Importurile din partea societăților care au cooperat în cadrul investigației sunt supuse, de obicei, propriei taxe individuale, dar există și o taxă unică pentru „întreaga țară” pentru importurile din partea tuturor celorlalte societăți care produc și exportă produsul respectiv. Această așa-numită „taxă reziduală” este aplicabilă exportatorilor care nu au cooperat în cadrul investigației și este, de obicei, mai mare decât taxa individuală aplicabilă exportatorilor cooperanți. Dacă o societate începe să exporte produsul după perioada de investigație, bunurile sale vor fi supuse taxei „reziduale”.

Cu toate acestea, societățile care fie nu existau, fie nu au exportat în țara terță în cauză în perioada de investigație inițială pot solicita o **nouă reexaminare a exportatorilor** pentru a li se stabili un nivel individual al taxei respective. Dacă autoritățile de investigare stabilesc că exportatorul îndeplinește, după toate aparențele, criteriile relevante, va fi inițiată o reexaminare. Reexaminarea va investiga dacă sunt îndeplinite criteriile și, în caz afirmativ, va stabili o marjă individuală de dumping sau subvenție pentru societatea în cauză.

Această posibilitate nu există în cazul **MĂSURILOR DE SALVGARDARE** deoarece aceeași măsură se aplică tuturor exportatorilor.

CONTESTAREA ÎN INSTANȚĂ A MĂSURILOR

Pot contesta măsurile în instanța națională?

Exportatorii afectați de măsuri definitive au posibilitatea de a le contesta în **instanța națională** a țării care a instituit măsurile, dacă se consideră că legislația națională nu a fost aplicată corect. Aspectele procedurale pot varia de la o țară la alta și se recomandă deci – dacă nu este chiar obligatoriu – să obțineți asistență din partea unui consilier juridic specializat. De asemenea, importatorii cu sediul în țara care a instituit măsurile au posibilitatea de a contesta măsurile.

Pentru că o acțiune în instanță este specifică unei societăți comerciale și implică tribunale independente, rolul Comisiei Europene în aceste acțiuni este foarte limitat. Comisia Europeană nu poate compărea în fața instanței naționale din țara importatoare, dar poate oferi consultanță exportatorilor în cauză.

Pot fi contestate măsurile în cadrul forurilor internaționale?

Măsurile pot fi, de asemenea, contestate în cadrul unei **proceduri OMC de soluționare a diferendelor**, dacă se consideră că legislația OMC nu a fost corect aplicată. Această procedură nu poate fi lansată de societăți comerciale individuale, ci doar de membrii OMC. În cazul Uniunii Europene, Comisia Europeană este organismul competent să solicite procedura comisiei specializate a OMC. Este, așadar, necesar ca exportatorii să ia legătura cu serviciile relevante ale Direcției Generale Comerț pentru a face schimb de opinii cu privire la posibilitatea de a contesta măsurile la acest nivel. Exportatorii își pot, de asemenea, contacta administrația națională pentru consultanță adecvată și informații despre procedură.

Procedurile OMC sunt destul de greoaie și de lungă durată, pentru că poate fi nevoie de mai mulți ani până la pronunțarea unei hotărâri definitive (incluzând apelul la hotărâre) și de câteva luni suplimentare pentru punerea în aplicare a concluziilor comisiei specializate. Prin urmare, povara și durata unei proceduri de arbitraj trebuie puse în balanță cu durata efectivă și impactul măsurilor contestate.

1. DETALII DE CONTACT

Comisia Europeană

Prin poștă:

DG TRADE – Direcția Generală Comerț
Trade Defence Unit H5 – Unitatea de apărare comercială H5
200, rue de la Loi-Wetstraat
B-1049 Bruxelles, Belgia

Prin e-mail:

Trade.defence.third.countries@ec.europa.eu

2. LINK-URI UTILE

(a) Comisia Europeană

Pagina de internet a Direcției Generale Comerț:
<http://ec.europa.eu/trade>

Pagina de internet a Direcției Generale Comerț privind instrumentele de apărare comercială:
<http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/trade-defence/>

Pe acest site web, puteți găsi următoarele informații:

- Instrumentele de apărare comercială utilizate împotriva exporturilor UE
- Statistici privind măsurile în vigoare/investigațiile în curs împotriva exporturilor UE
- Rezumatul legislației interne a principalelor țări care utilizează instrumente de apărare comercială împotriva exporturilor UE

(b) Statele membre

STAT MEMBRU	E-MAIL	SITE WEB
Austria		
Belgia	trade.defence@economie.fgov.be	http://economie.fgov.be
Bulgaria	e-docs@mee.government.bg	
Cipru		
Danemarca	ebst@ebst.dk	www.ebst.dk/antidumping
Estonia	info@mkm.ee	www.mkm.ee
Finlanda		
Franța		
Germania		
Grecia		
Irlanda		
Italia		
Letonia		www.em.gov.lv
Lituania	dempingas@urm.it info@luxembourgforbusiness.lu	
Luxemburg		www.luxembourgforbusiness.lu
Malta	epd@gov.mt	
Polonia	SekretariatDPH@mg.gov.pl	www.mg.gov.pl
Portugalia		www.dgae.min-economia.pt
Regatul Unit	tradedefencepolicyenquiries@bis.gsi.gov.uk	
Republica Cehă		
România	diac@dce.gov.ro	www.dce.gov.ro
Slovacia	ochranaobchodu@mhv.sk	www.mhv.sk
Slovenia	trade.mg@gov.si	http://www.mg.gov.si
Spania	sgpar.sccc@comercio.mityc.es	www.comercio.mityc.es
Suedia	registrator@kommers.se	www.kommers.se
Țările de Jos	antidumping@minez.nl	
Ungaria		

(c) Organizația Mondială a Comerțului (OMC)

General

<http://www.wto.org>

Motor de căutare pentru legislația de apărare comercială a principalilor membri ai OMC

<http://docsonline.wto.org>

[Accesați meniul simplu de căutare, selectați simbolul documentului corespunzător executând un clic pe „?” și apoi alegeți între: Antidumping articolul 18.5, Subsidies and countervailing measures (Subvenții și măsuri compensatorii) articolul 32.6, Safeguards (Măsuri de salvagardare) articolul 12.6]

(d) Principalii utilizatori ai IAC împotriva exporturilor UE

Țara	Adresa site-ului internet
Africa de Sud	http://www.dti.gov.za
Argentina	http://www.cnce.gov.ar/
Australia	Pentru dumping/subvenții: http://www.customs.gov.au/site/page4227.asp Pentru măsuri de salvagardare: http://www.pc.gov.au
Brazilia	http://infosecex.desenvolvimento.gov.br
Canada	http://www.citt.gc.ca
China	Pentru dumping/subvenții: http://gpj.mofcom.gov.cn Pentru prejudiciu: http://www.cacs.gov.cn
India	Pentru dumping/subvenții: http://commerce.nic.in/index.asp Pentru măsuri de salvagardare: http://dgsafeguards.gov.in
Israel	http://www.moital.gov.il
Mexic	http://www.economia.gob.mx
Rusia	http://www.minprom.gov.ru (doar în limba rusă)
SUA	USDOC: http://www.trade.gov/ia USITC: http://www.usitc.gov
Turcia	http://www.dtm.gov.tr [Accesați Foreign trade / imports (Comerț extern/importuri)]
Ucraina	http://www.me.gov.ua (doar în limba ucraineană)

3. INDEX

Acces la informații	15, 16, 17, 22	Marjă de dumping	8
Ambasadele	12, 24, 25	Măsură antidumping	8
Angajament de preț	10	Măsură compensatorie	8
Asistență juridică	15, 21	Obligații	10, 12, 15, 18, 25
Asociație UE	11, 23, 25	Parte interesată	11, 12, 13, 14, 16, 18, 23, 24
Audiere	17, 18	Prejudiciu	9, 11, 13, 16, 26, 29
Autoritate de investigare	12, 20, 21, 24, 25	Preț de export	8
Cauzalitate	9, 11, 16, 23, 24	Reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor	26
Chestionar	12, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25	Rezultate	16
Comisia Europeană	11, 12, 13, 15, 16, 17, 19, 20 23, 24, 25, 27, 28, 32	Rezumat neconfidențial	15, 16
Comparabilitatea prețurilor	8	Salvgardare	4, 5, 6, 8, 9, 10, 13, 15, 16 19, 20, 22, 23, 29
Confidențialitate	19	Societate afiliată	25
Cooperare	15, 18, 23, 26	State membre	25
Cost de producție	15, 18, 23, 26	Subvenție	5, 8, 16, 20, 26
Delegație UE	15, 18, 23, 26	Subvenții care fac obiectul unor măsuri compensatorii	8
Drepturi de apărare	14	Taxă	9, 10, 13, 16, 21, 22, 26
Dumping	6, 8, 10, 11, 15, 16, 20, 21, 22, 23, 26, 28	Termene-limită	18
Eșantionare	19	Testul interesului public	25
Investigație	5, 8, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 21 22, 23, 24, 25, 26	Traducere	21
		Valoare normală	8
		Vizită de verificare	12, 24

Publicat în limba română de Comisia Europeană

Direcția Generală Comerț

Informațiile cuprinse în această broșură nu reflectă în mod necesar pozițiile oficiale ale Uniunii Europene.

Nici Comisia Europeană, nici orice persoană care acționează în numele Comisiei nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a acestor informații.

© Uniunea Europeană, 2010

Reproducerea este autorizată cu condiția menționării sursei.

Copertă :

© iStockphoto.com - Tor Lindqvist

Punere în pagină:
Tipik Communication Agency

Tipărit în Belgia, iulie 2010

doi:10.2781/17618

ISBN 978-92-79-16618-1

9 789279 16618 1

